EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 28.5.2020
COM(2020) 223 final

2020/0105 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) nr 223/2014 seoses erimeetmete kehtestamisega, et reageerida COVID-19 kriisile

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

COVID-19 pandeemia otsene ja kaudne mõju suureneb jätkuvalt kõigis liikmesriikides. Praegune olukord on enneolematu ning nõuab eriolukorrale kohandatud erakorralisi meetmeid, sh selleks, et toetada abivajajaid enim puudust kannatavate isikute jaoks loodud Euroopa abifondist (edaspidi „FEAD“). Praegune kriis mitte ainult ei too kaasa spetsiifilisi riske enim puudust kannatavatele isikutele, vaid ka suurendab nende majandusraskusi. Eeldatavalt kannatavad kriisi sotsiaal-majanduslike tagajärgede all kõige valusamini just ühiskonna kõige haavatavamad liikmed. Lisaks suureneb COVID-19 pandeemia sotsiaalse ja majandusliku mõju tagajärjel enim puudust kannatavate isikute hulk.

Esimeses, 1. aprillil 2020 jõustunud meetmepaketis „Koroonaviirusele reageerimise investeerimisalgatus“ (CRII)[1] tehti Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide suhtes kohaldatavas õigusraamistikus mitu olulist muudatust, mis võimaldavad praeguses olukorras tulemuslikumalt reageerida. Lisaks võeti meetmeid koroonaviirusele reageerimise investeerimisalgatus+ (CRII+)[2] raames. See pakett sisaldas ka määruse (EL) nr 223/2014[3] (edaspidi „FEAD määrus“) muudatusi, mis tehti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2020. aasta määrusega (EL) 2020/559,[4] mis jõustus 25. aprillil 2020 ja millega kehtestati erimeetmed, et liikmesriigid saaksid COVID-19 pandeemia tagajärgedele paindlikumalt reageerida ja et neil oleks selleks rohkem likviidsust.

Olukord on hakanud tasapisi muutuma ning paljud piirkonnad ja liikmesriigid valmistuvad oma ühiskonna ja ettevõtete jaoks kehtestatud piirangute ettevaatlikuks lõdvendamiseks ning majanduse taaskäivitamiseks. Kindel on aga see, et kriisi otsest ja kaudset mõju on tunda juba paljudes sektorites. Taastumine võtab aega ning samas ei saa välistada, et tekib vajadus uute liikumispiirangute järele. Seda arvestades valitseb suur oht, et toidu- ja materiaalse puuduse all kannatavate inimeste arv suureneb, ning seega on vaja lisameetmeid, millega reageerida COVID-19 pandeemia sotsiaalsetele tagajärgedele ja tagada, et kooskõlas Euroopa sotsiaalõiguste sambaga tagataks sotsiaalselt õiglane taastumine.

Ehkki komisjon tegi ettepaneku võtta erakorralised meetmed, millega võimaldati riigiasutustele, partnerorganisatsioonidele ja teistele FEAD rakendamises osalejatele igakülgset paindlikkust ja toetust, on liikmesriikidel COVID-19 kriisile ja kohapeal üha suurenevatele probleemidele reageerimisel likviidsusprobleeme.

Selleks et aidata liikmesriikidel COVID-19 pandeemiale, sh selle sotsiaalsetele ja majanduslikele tagajärgedele tulemuslikult reageerida, on asjakohane võtta lisameetmeid, sealhulgas suurendada Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF), Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) ja ka FEAD vahendeid. Seda kõike arvestades esitab komisjon uue muutmisettepaneku

---

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. märtsi 2020. aasta määrus (EL) 2020/460, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013 ja (EL) nr 508/2014 seoses erimeetmetega investeeringute kaasamiseks liikmesriikide tervishoiusüsteemidesse ja muudesse majandussektoritesse, et reageerida COVID- 19 puhangule (koroonaviirusele reageerimise investeerimisalgatus) (ELT L 99, 31.3.2020, lk 5).

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2020. aasta määrus (EL) 2020/558, millega muudetakse määrusi (EL) nr 1301/2013 ja (EL) nr 1303/2013 seoses erimeetmetega erandliku paindlikkuse lubamiseks Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kasutamisel, et reageerida COVID- 19 puhangule (ELT L 130, 24.4.2020, lk 1).

[3] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrus (EL) nr 223/2014, mis käsitleb Euroopa abifondi enim puudustkannatavate isikute jaoks (ELT L 72, 12.3.2014, lk 1–41).

[4] ELT L 130, 24.4.2020, lk 7.

ühissätete määruse kohta (REACT-EU) [5] ja FEAD määruse kohta, et reageerida COVID-19 pandeemiale ning näha ette, et aastateks 2020, 2021 ja 2022 tehakse nende fondide jaoks kättesaadavaks lisavahendid.

2020. aastal kasutatavad lisavahendid saadakse majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse koguvahendite suurendamisest perioodi 2014–2020 mitmeaastases finantsraamistikus. 2021. ja 2022. aastal kasutatavad lisavahendid kujutavad endast [Euroopa Liidu taasterahastust] pärinevat sihtotstarbelist välistulu.

Kõnealused summad jaotatakse liikmesriikide vahel, arvestades nende suhtelist jõukust ning seda, kui suures ulatuses on praegune kriis mõjutanud nende majandust ja ühiskonda. 0,35 % lisavahenditest tuleb eraldada komisjoni algatusel antava tehnilise abi jaoks. Erandina finantsmääruses sätestatud sihtotstarbelise välistulu suhtes kohaldatavatest eeskirjadest tuleb olukorras, kus need lisavahendid eraldatakse mõnele konkreetsele rakenduskavale, järgida ühissätete määruses ja FEAD määruses sätestatud asjakohaseid eeskirju, sealhulgas nende määruste eeskirju kulukohustuste ja neist vabastamise kohta.

Liikmesriigid saavad neid summasid kasutada majanduskasvu ja tööhõivesse investeerimise eesmärgi raames, et toetada COVID-19 pandeemia kontekstis kriisist taastumise tegevusi piirkondades, kus majandus ja töökohad on saanud kõige rängema löögi ning kus kavandatakse majanduse taastamise meetmeid ERFi või ESFi vahendite abil või kus FEADst toetatavatele programmidele eraldatavaid summasid on plaanis suurendada.

Lisavahendite eraldamine FEADle on liikmesriikide jaoks vabatahtlik ja toimub vastavalt nende konkreetsetele vajadustele. Vahendite eraldamist kaaludes peaksid liikmesriigid pöörama nõuetekohast tähelepanu enim puudust kannatavate isikute arvu suurenemisele pärast COVID-19 pandeemia algust.

Komisjon teeb kooskõlas ühissätete määruse muutmise ettepanekuga (REACT-EU)[6] ka ettepaneku võtta lisameetmed, millega tagatakse liikmesriikidele suurem likviidsus, täpsemalt, võimaldatakse liikmesriikidel saada märkimisväärseid eelmakseid juhul, kui FEAD vahendeid suurendatakse, ning millega vabastatakse liikmesriigid vahendite suurendamisega seotud riiklikest osamaksetest. Lisaks sellele ja sarnaselt ühissätete määruse kohta tehtud ettepanekuga (REACT-EU) ning kuna on vaja tagada, et lisavahendeid hakatakse kiiresti kasutama kohapeal investeeringute tegemiseks ja et need majandusele reaalselt mõju avaldaksid, ei ole tehtud ettepanekut pikendada rahastamiskõlblikkuse lõppkuupäeva, mis on – ka lisavahendite puhul – 31. detsember 2023 (s.o toetusesaajate kantud kulude lõppkuupäev). Sellegipoolest on selgitatud, et lisavahenditega seotud kulukohustused vabastatakse vastavalt eeskirjadele, mida tuleb täita programmide lõpetamisel (st 2025. aastal pärast vajalike dokumentide esitamist vastavalt artiklile 52). Veel on ette nähtud, et artikli 30 lõike 4 kohast komisjoni ja liikmesriikide vahelise ametliku suhtlemise elektroonilist teabevahetussüsteemi kohandatakse nii, et liikmesriigid saavad võimaluse esitada viivitamata taotlusi muutmaks oma rakenduskava, et eraldada lisavahendeid aastateks 2020, 2021 ja 2022.

[5] COM(2020)451 final.
[6] COM(2020)451 final.

COVID-19 pandeemial on olnud ka naistele ebaproportsionaalselt suur sotsiaal-majanduslik mõju. Seetõttu peaksid liikmesriigid pöörama nõuetekohast tähelepanu sellele, et tegevused on igakülgselt kooskõlas soolise võrdõiguslikkuse horisontaalse põhimõttega, mis on sätestatud FEAD määruse artiklis 5 lõikes 11.

Peale muu sisaldab komisjoni ettepanek ka täiendavaid sätteid, mille alusel saavad liikmesriigid tehnilist abi paindlikult kasutada.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Käesolev ettepanek on kooskõlas poliitikavaldkonnas kehtivate õigusnormidega, eelkõige sätetega, mille komisjon on esitanud COVID-19 pandeemiale reageerimise kontekstis vastu võetud ühissätete määruse ettepanekus (REACT-EU), mis moodustab osa komisjoni ettepanekust lubada erandlikku paindlikkust ERFi ja ESFi kasutamisel COVID-19 pandeemiale reageerimiseks.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Ettepanek on kooskõlas muude Euroopa Komisjoni vastuvõetud ettepanekute ja algatustega, eelkõige ettepanekutega, mille komisjon on vastu võtnud ERFi ja ESFi kohta, et reageerida COVID-19 pandeemiale.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 175 lõige 3. Ettepanekuga luuakse liikmesriikidele võimalus suurendada FEAD vahendeid ja saada täiendavaid eelmakseid ning vabastatakse need lisavahendid riiklike osamaksete tegemise kohustusest. Need erandlikud muudatused ei piira tavaolukorras kohaldatavaid õigusnorme.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepanek on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega. Ettepanekuga ei muudeta FEAD kasutuselevõtu korda – abifondi rakendatakse jätkuvalt eelarve jagatud täitmise kaudu.

Eelarve jagatud täitmise eelduseks on subsidiaarsuse põhimõtte kohaldamine, sest komisjon delegeerib strateegilise kavandamise ja rakendamisega seotud ülesanded liikmesriikidele. Subsidiaarsuse põhimõtte kohaldamisega piiratakse ka ELi tegevust aluslepingutes sätestatud eesmärkide saavutamiseks vajalikuga.

Käesoleva ettepaneku ja määruse (EL) nr 1303/2013 muutmise ettepaneku[7] eesmärk on lubada lisavahendite kättesaadavaks tegemist. Samuti on selle eesmärk selgitada eeskirju, mille alusel neid vahendeid kasutatakse 2014.–2020. aasta programmitööperioodi programmide raames.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanek on proportsionaalne ning sisaldab ainult aluslepingu eesmärkide saavutamiseks vajalikke sätteid. Ettepanek piirdub muudatustega, mida peetakse vajalikuks lisavahendite puhul järgitavate eeskirjade kehtestamiseks ning selleks, et lahendada probleeme, millega liikmesriigid FEAD rakendamisel COVID-19 kriisi ajal on kokku puutunud.

[7] COM (2020) 251 final.

- **Vahendi valik**

Vastavalt aluslepingu artikli 175 lõikes 3 sätestatud seadusandlikule tavamenetlusele on vahendiks valitud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus. Komisjon on uurinud õigusraamistiku pakutavat tegevusruumi ja peab vajalikuks esitada ettepanek määruse (EL) nr 223/2014 muutmiseks.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Ettepaneku konkreetseid asjaolusid arvesse võttes ei tehtud järelhindamist ega kontrollitud kehtivate õigusaktide toimivust.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Ettepaneku konkreetseid asjaolusid arvesse võttes ei konsulteeritud väliste sidusrühmadega.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Välisekspertide arvamusi ei olnud vaja kasutada.

- **Mõju hindamine**

Ei ole asjakohane.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Tegemist ei ole õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi algatusega.

- **Põhiõigused**

Ettepanek ei mõjuta põhiõiguste kaitset.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanekuga kaasnevad 2020. aastal täiendavad kulukohustused, mida rahastatakse 2014.–2020. aasta mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäära suurendamisel saadavatest summadest. Täiendavaid kulukohustusi tuleb võtta ka 2021. ja 2022. aastal ning neid rahastatakse sihtotstarbelisest välistulust. Aastatel 2020–2025 tehakse seega lisamakseid. Mõju eelarvele on käsitletud REACT-EU määrusele lisatud finantsselgituses.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Meetmete rakendamise üle tehakse järelevalvet ning sellest antakse aru määruses (EL) nr 223/2014 kehtestatud üldiste aruandlusmehhanismide raames.

- **Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Ei ole asjakohane.

2020/0105 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) nr 223/2014 seoses erimeetmete kehtestamisega, et reageerida COVID-19 kriisile

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[8],

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust[9],

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 223/2014[10] on sätestatud eeskirjad, mida kohaldatakse enim puudust kannatavate isikute jaoks loodud Euroopa abifondi (edaspidi „FEAD“) suhtes.

(2) Vastusena Euroopa sotsiaalsetele probleemidele kuulutasid Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon 17. novembril 2017 ühiselt välja Euroopa sotsiaalõiguste samba. Samba kakskümmend keskset põhimõtet on jaotatud kolme kategooriasse: võrdsed võimalused ja juurdepääs tööturule, õiglased töötingimused, sotsiaalkaitse ja sotsiaalne kaasatus. Et majanduse taastamine toimuks sotsiaalselt õiglastel alustel, tuleks COVID-19 pandeemiale reageerimise meetmete võtmisel juhinduda neist Euroopa sotsiaalõiguste sambas välja toodud kahekümnest põhimõttest.

(3) COVID-19 pandeemia põhjustatud kriisi tagajärjed on mõjutanud liikmesriike enneolematul moel. Kriis on kaasa toonud tõsiseid majanduslikke ja sotsiaalseid tagajärgi. Tekkinud on erandlik olukord, millele tuleb reageerida Euroopa sotsiaalõiguste sambaga kooskõlas olevate erimeetmetega.

(4) Eriti suurt mõju avaldab kriis FEADle. Kuna COVID-19 pandeemia tagajärjel on toidu- ja materiaalse puuduse all kannatavate isikute arv suurenenud ning enim puudust kannatavad isikud puutuvad kriisi ajal kokku spetsiifiliste riskidega ja kogevad uusi raskusi, on liikmesriikidel vaja abifondi toetuse andmiseks lisavahendeid.

(5) Selleks et leevendada tohutuid majandussõkke ja ühtse turu toimimisele avaldunud suurt mõju, mille on põhjustanud liikmesriikide poolt COVID-19 leviku piiramiseks

[8] ELT C , , lk .

[9] ELT C , , lk .

[10] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrus (EL) nr 223/2014, mis käsitleb Euroopa abifondi enim puudustkannatavate isikute jaoks (ELT L 72, 12.3.2014, lk 1).

kehtestatud erakorralised piirangud, kiitis Euroopa Ülemkogu 23. aprillil 2020 heaks „Majanduse taastumist käsitleva teekaardi“, milles seati investeeringud tähtsale kohale, kutsuti üles looma [Euroopa Liidu taasterahastu] ning tehti komisjonile ülesandeks analüüsida vajadusi selliselt, et vahendeid saaks suunata neile sektoritele ja piirkondadele, mis on Euroopas kõige rohkem kannatanud, samuti selgitati uute meetmete seost mitmeaastase finantsraamistikuga.

(6) Komisjon esitas 27. mail 2020 ettepaneku võtta vastu määrus,[11] millega muudetakse nõukogu määrust (EL, EURATOM) No 1311/2013,[12] ning tegi kättesaadavaks lisavahendid, et toetada liikmesriike COVID-19 pandeemia põhjustatud kriisi tagajärgede kõrvaldamisel ja majanduse taastamiseks valmistumisel. Selle meetmepaketi osana tehakse sel eesmärgil 2020., 2021. ja 2022. aastaks kättesaadavaks erakorraline lisasumma 58 272 800 000 eurot struktuurifondide kaudu eelarveliste kulukohustuste täitmiseks majanduskasvu ja tööhõivesse investeerimise eesmärgi raames, et hakata neid vahendeid reaalmajanduses kiiresti kasutama ühtekuuluvuspoliitika 2014.–2020. aasta programmide rakendamiseks loodud struktuuride kaudu. Komisjon peaks määrama igale liikmesriigile ette nähtud lisavahendite jaotuse kindlaks eraldamismeetodi alusel, lähtudes uusimatest objektiivsetest statistilistest andmetest, mis on kättesaadavad liikmesriikide suhtelise jõukuse ja neile praeguse kriisi tõttu avaldunud majandusmõju kohta. Et kajastada kriisi mõju muutumist, tuleks jaotus 2021. aastal sama eraldamismeetodi alusel läbi vaadata, kasutades uusimaid statistilisi andmeid, mis on kättesaadavad 19. oktoobriks 2021. Et tulemuslikult reageerida sotsiaalsele mõjule, mida COVID-19 pandeemia avaldab enim puudust kannatavatele isikutele, on asjakohane, et liikmesriigid võivad eraldada FEADle lisavahendeid vastavalt oma vajadustele. Vahendite eraldamisel peaksid liikmesriigid pöörama nõuetekohast tähelepanu enim puudust kannatavate isikute arvu suurenemisele pärast COVID-19 pandeemia algust. Lisaks on vaja kehtestada ülemmäärad, mis kehtivad suurendatud vahendite eraldamisega seoses liikmesriigi tehnilise abi puhul. Arvestades, et lisavahendid kulutatakse eeldatavasti kiiresti, tuleks nende lisavahenditega seotud kulukohustused programmide lõpetamisel vabastada. Loodud on ka võimalused teha lisavahendite puhul majanduskasvu ja tööhõivesse investeerimise eesmärgi raames ülekandeid ERFi, ESFi ja FEAD vahel.

(7) Käesoleva määruse suhtes kohaldatakse horisontaalseid finantsreegleid, mille Euroopa Parlament ja nõukogu on vastu võtnud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 322 alusel. Need reeglid on sätestatud finantsmääruses ja nendega määratakse eelkõige kindlaks menetlus eelarve kehtestamiseks ja täitmiseks toetuste, hangete, auhindade ja eelarve kaudse täitmise kaudu ning nähakse ette finantshalduses osalejate vastutuse kontroll. ELi toimimise lepingu artikli 322 alusel vastu võetud reeglites käsitletakse ka liidu eelarve kaitsmist juhul, kui liikmesriikides esineb üldisi puudusi õigusriigi toimimises, sest õigusriigi põhimõtte järgimine on usaldusväärse finantsjuhtimise ja tulemusliku ELi-poolse rahastamise oluline eeltingimus.

(8) Selleks et tagada liikmesriikidele piisavad rahalised vahendid COVID-19 pandeemia põhjustatud kriisi tagajärgede kõrvaldamise meetmete kiireks rakendamiseks ja majanduse taastamiseks ettevalmistuste tegemiseks, on vaja ette näha suuremad eelmaksed, et lisavahenditest toetatavaid meetmeid kiiresti rakendada. Eelrahastamise ulatus peaks tagama, et liikmesriikidel on vahendid toetusesaajatele vajaduse korral

[11] COM(2020) 446.

[12] Nõukogu määrus (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 884).

eelmaksete tegemiseks ja selleks, et toetusesaajate kulusid pärast nendepoolse maksetaotluse esitamist kiiresti hüvitada.

(9) Et leevendada koormust, mis langeb riikide eelarvetele COVID-19 pandeemia põhjustatud kriisi tagajärgede kõrvaldamise tõttu, ja valmistuda majanduse taastamiseks, on asjakohane vabastada lisavahendid kaasrahastamisest.

(10) Tagamaks, et liikmesriigid saaksid FEADst toetatavaid meetmeid kiiresti COVID-19 kriisile vastavalt kohandada, on asjakohane kehtestada erisätted, milles selgitatakse tehnilise abi ulatust.

(11) Kuna ainult liikmesriikide tasandil ei ole võimalik piisavalt saavutada käesoleva määruse eesmärki – reageerida mõjule, mida rahvatervise kriis avaldab enim puudust kannatavatele isikutele –, vaid selle eesmärgi saab kavandatud tegevuse ulatuse ja mõju tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kooskõlas samas artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev määrus selle eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(12) Seepärast tuleks määrust (EL) nr 223/2014 vastavalt muuta.

(13) Võttes arvesse COVID-19 pandeemiaga seotud olukorra kiireloomulisust, on asjakohane, et käesolev määrus jõustub päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

(14) Võttes arvesse COVID-19 pandeemiat ning sellega seotud rahvatervisekriisiga tegelemise kiireloomulisust, on asjakohane teha erand kaheksa nädala pikkusest tähtajast, millele on osutatud Euroopa Liidu lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule lisatud protokolli nr 1 (riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) artiklis 4.

(15) Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingu artikli 135 lõikega 2 on ette nähtud, et Ühendkuningriigi suhtes ei kohaldata nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 1311/2013[13] ega nõukogu otsuse 2014/335/EL, Euratom muudatusi, mis võetakse vastu kõnealuse lepingu jõustumise kuupäeval või pärast seda kuupäeva, kui need muudatused mõjutavad Ühendkuningriigi finantskohustusi. Määruse (EL) nr 223/2014 artikli 6a kohast toetust rahastatakse 2020. aastal mitmeaastase finantsraamistiku suurendatud ülemmäära ning 2021. ja 2022. aastal liidu omavahendite suurendatud ülemmäära alusel ning see mõjutaks Ühendkuningriigi finantskohustusi. Seetõttu ei tuleks käesolevat määrust Ühendkuningriigis ega Ühendkuningriigi suhtes kohaldada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL) nr 223/2014 muudetakse järgmiselt.

(1) Artikli 6 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Abifondi rahaliste vahendite jaotus liikmesriigiti aastateks 2014–2020 on toodud III lisas, välja arvatud COVID-19 pandeemiale reageerimiseks eraldatud suurendatud vahendid, millele on osutatud artiklis 6a. Igale liikmesriigile on kogu perioodiks ette nähtud vähemalt 3 500 000 eurot.“

[13] Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 884).

(2) Lisatakse uus artikkel 6a:

„*Artikkel 6a*

Vahendite vabatahtlik suurendamine COVID-19 pandeemiale reageerimiseks

1. COVID-19 pandeemiale reageerimiseks võivad liikmesriigid artiklis 6 osutatud vahendeid vabatahtlikult suurendada vastavalt määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 92b punkti 5 seitsmendale lõigule. Suurendamine võib mõjutada 2020., 2021. ja 2022. aasta eelarvelisi kulukohustusi.
2. Erandina artikli 7 lõikest 1 kestab käesoleva artikli lõike 1 kohaseid lisavahendeid saavate rakenduskavade ajavahemik 31. detsembrini 2022.
3. Erandina artikli 38 esimesest lõigust võetakse kõnealuste lisavahenditega seotud eelarvelised kulukohustused iga rakenduskava suhtes 2020., 2021. ja 2022. aastal.
Erandina artikli 59 lõikest 1 vabastatakse kõnealused täiendavad kulukohustused vastavalt eeskirjadele, mida järgitakse rakenduskava lõpetamisel.
4. Pärast seda, kui komisjon on vastu võtnud otsuse, millega kiidetakse heaks rakenduskava muudatus eesmärgiga eraldada lisavahendeid, maksab komisjon lisaks artikli 44 lõikes 1 osutatud eelmaksetele eelmaksena välja 50 % 2020. aastaks eraldatud lisavahenditest.

Eelmaksena makstud summa, millele on osutatud esimeses lõigus, kantakse komisjoni raamatupidamisarvestusest tervikuna maha hiljemalt siis rakenduskava lõpetamisel.
5. Erandina artiklist 20 ei kohaldata käesoleva artikli lõikes 1 osutatud lisavahendite suhtes kaasrahastamist.“

(3) Artikli 27 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriikide algatusel ja pidades kinni ülemmäärast, milleks on 5 % abifondist eraldatud summadest rakenduskava vastuvõtmisel ning 5 % artikli 6a lõikes 1 osutatud lisavahenditest, võib rakenduskavast rahastada abifondi rakendamiseks vajalikke ettevalmistus-, juhtimis-, seire-, haldus-, tehnilise abi, auditeerimis-, teavitamis-, kontrolli- ja hindamismeetmeid, sealhulgas vautšersüsteemide ettevalmistus- ja tegevuskulusid, kui neid kulusid on kandnud korraldusasutus või muu avaliku sektori asutus, mis ei ole partnerorganisatsioon. Sellest võib rahastada ka partnerorganisatsioonide ning muude abifondi rakendamisega seotud osalejate tehnilise abi ja suutlikkuse suurendamise meetmeid, sh COVID-19 pandeemia põhjustatud kriisile reageerimise suutlikkuse suurendamise meetmeid. Käesolevas lõikes osutatud meetmed võivad olla seotud järgmise programmitöö perioodiga, sh võidakse nende meetmetega tagada abifondi toetuste jätkumine muude fondide kaudu.“

(4) Lisatakse uus artikkel 63a:

„*Artikkel 63a*

Üleminekusätted

Artiklit 6a ei kohaldata Ühendkuningriigis ega Ühendkuningriigi suhtes. Kõnealustes sätetes sisalduvaid viiteid liikmesriikidele mõistetakse selliselt, et need ei hõlma Ühendkuningriiki.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel *president*	*Nõukogu nimel* *eesistuja*